

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Chrudimi rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] samosoudkyní JUDr. Brigitou Košinovou,

takto:

Obžalovaný:

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], okres [okres], nezaměstnaný, formálně trvale bytem [adresa obžalovaného], zdržující se na adrese [adresa] května,

je vinen, že

v časovém rozmezí od měsíce června 2013 do července 2017 včetně v [obec], ve [obec], ani na jiném místě,

úmyslně, s výjimkou období od července 2014 do března 2016 včetně, kdy se nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody, vyživovací povinnost řádně ohlásil, avšak po tuto dobu zde nemohl být pracovně zařazen, neplnil svoji zákonnou vyživovací povinnost vůči vlastní nezletilé dceři [jméno] [příjmení], [datum narození], vyplývající pro něj nejprve ze Zákona o rodině a od počátku roku 2014 z Občanského zákoníku, konkrétně mu určenou rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 8. 8. 2011, č. j. 9 Nc 227/2010-41, pravomocným od [datum], částkou 1 800 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky dítěte [celé jméno poškozené], [datum narození], i když si byl existence této své jediné trvající vyživovací povinnosti dobře vědom, neučinil však žádná opatření pro to, aby je po celé rozhodné období pravidelně v celé její výši nebo i jen z podstatnějších částí hradil, když žil a žije životem bezdomovce s nejasnými zdroji obživy, takže za výše uvedené období vyjma uvedené doby pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody dluží na neposkytnutém výživném pro svoji nezletilou dceru [jméno] [příjmení] k rukám její matky [celé jméno poškozené] částku celkem nejméně 52 200 Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

t í m spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku úmyslnou formou zavinění.

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu obžalovaný zařazuje do věznice s dozorem.

Odůvodnění:

Státní zástupce podal dne [datum] obžalobu na obžalovaného [celé jméno obžalovaného] pro skutek popsany ve výroku tohoto rozsudku, v němž spatřoval přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku.

Obžalovaný se k hlavnímu líčení nedostavil. Předvolání k hlavnímu líčení společně s obžalobou mu bylo doručeno dne [datum]. Dne [datum] v odpoledních hodinách byla soudu prostřednictvím e-mailu doručena omluva obžalovaného a jeho žádost o odročení hlavního líčení. Obžalovaný v ní uvedl, že není schopen dostavit se k hlavnímu líčení, žije na ulici a nemá finanční prostředky. Chce se nahlásit na úřad práce a začít pracovat. Soud neshledal žádost obžalovaného a důvody v ní uvedené jako opodstatněné, proto žádosti nebylo vyhověno a v souladu s ustanovením § 202 odst. 2. tr. řádu bylo jednáno v nepřítomnosti obžalovaného.

Na základě provedeného dokazování, zejména výpovědi obžalovaného, výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené] a listinných důkazů, vzal soud za prokázané skutečnosti popsány ve výroku o vině tohoto rozsudku.

Při hlavním líčení byla čtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení ze dne [datum]. Obžalovaný doznal, že po celé rozhodné období výživné neplatil; hájil se tím, že neměl dostatek finančních prostředků. Dluhu na výživném si je vědom. Na výživu dcery by přispíval rád, ale nemá na to finanční prostředky. V současné době je bezdomovec a nemá žádný pravidelný příjem. V období od [datum] do [datum] byl ve výkonu trestu odnětí svobody, pracovním zařazen nebyl. Před nástupem do výkonu trestu byl veden v evidenci úřadu práce; na úřad práce se nahlásil i po výkonu trestu, avšak v září 2016 byl z evidence sankčně vyřazen, neboť se nedostavil na kontakt. Uvedl, že si práci shání, ale bezúspěšně. Nyní [datum] se půjde opět zaevidovat na úřad práce a bude se snažit najít si zaměstnání, aby výživné mohl platit. Uvedl, že mu není jedno, že má dluh na výživném.

Obžalovaný je usvědčován výpovědí svědkyně [celé jméno poškozené], která potvrdila neplnění vyživovací povinnosti. Uvedla, že výživné stanovené ve výši 1 800 Kč měsíčně nebylo obžalovaným nikdy řádně placeno. Od obžalovaného nikdy žádné peníze na výživné neobdržela; výživné bylo částečně placeno pouze v době, kdy byl obžalovaný v předchozím výkonu trestu odnětí svobody, tzn. před rokem 2013. S obžalovaným není v žádném kontaktu; pouze o něm ví, že je bezdomovec. Obžalovaný s dcerou v kontaktu nikdy nebyl a není.

Výše vyživovací povinnosti byla určena rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 8. 8. 2011, č.j. 9Nc 227/2010-41, pravomocným od 15. 9. 2011, kterým byla nezletilá [jméno] svěřena do péče matky a obžalovanému byla stanovena povinnost přispívat na výživu dcery částkou 1 800 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky.

[příjmení] list potvrzuje otcovství obžalovaného.

Ze zprávy úřadu práce bylo zjištěno, že obžalovaný byl naposledy veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od [datum] do [datum], kdy byl sankčně vyřazen z důvodu nedostavení se na kontakt. K sankčnímu vyřazení došlo i v případě předcházející evidence (evidence od [datum] do [datum]).

Ze zprávy společnosti [právnícká osoba] soud zjistil, že obžalovaný byl jejich zaměstnancem v období od [datum] do [datum]. Pracovní poměr byl ukončen z jejich strany okamžitým zrušením z důvodu neomluvené absence od [datum] [obec] mzda obžalovaného za měsíc prosinec 2016 činila 4 172 Kč, dále byly vyplaceny nemocenské dávky ve výši 1 960 Kč. Obžalovaný při nástupu nenahlásil žádnou vyživovací povinnost ani exekuci.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že bylo prokázáno jednání obžalovaného, jak je popsáno ve výroku o vině tohoto rozsudku.

Obžalovaný doznal neplnění vyživovací povinnosti. Hájí se nedostatkem finančních prostředků. Jeho doznání je v souladu se svědectvím matky nezletilé [jméno] a uvedenými listinnými důkazy.

Přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo byť i z nedbalosti neplní zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce.

Obžalovaný po subjektivní i objektivní stránce naplnil všechny znaky uvedené skutkové podstaty. Obžalovaný si je své vyživovací povinnosti k dceři vědom. V řízení bylo prokázáno, a to i samotnou výpovědí obžalovaného, že ve stíhaném období, kdy nebyl omezen na osobní svobodě, byl opakovaně vyřazen z evidence úřadu práce z důvodu nedostavení se na kontakt. Bylo prokázáno, že dne [datum] nastoupil do pracovního poměru u společnosti [právnícká osoba], avšak pracovní poměr s ním byl ukončen ze strany zaměstnavatele okamžitým zrušením pro hrubé porušení pracovní kázně. Obžalovaný se tak svou vlastní vinou připravil o pravidelný příjem, který by mu umožnil výživné pro dceru platit. V současné době není ani veden v evidenci úřadu práce; jak sám uvedl, nemá žádný příjem a žije jako bezdomovec. Obžalovaný nevyvinul žádné úsilí o zajištění pravidelného příjmu (být z nabídky úřadu práce a z vyjádření potencionálních zaměstnavatelů vyplývá, že jsou volná pracovní místa), aby mohl své zákonné vyživovací povinnosti k dceři dostát. Z hlediska zavinění jednal obžalovaný minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Při úvaze o trestu se soud řídil ustanovením § 38 a 39 tr. zákoníku.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je nezaměstnaný, není veden v evidenci úřadu práce. V minulosti byl již třináctkrát odsouzen, převážně pro majetkovou trestnou činnost, trestán byl i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. V roce 2017 byl obžalovaný dvakrát odsouzen, vždy pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, a to Okresním soudem ve [obec] pod sp. zn. 2T 179/2017, kdy mu byl trestním příkazem pravomocným dne [datum], doručeným obžalovanému dne [datum], uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání dvanácti měsíců, a Městským soudem [obec] pod sp. zn. 90T 61/2017, kdy mu byl trestním příkazem ze dne [datum], obžalovanému doručeným dne [datum], uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin.

Obžalovanému polehčuje částečné doznání, které nebylo úplné, neboť se netýkalo zavinění. Přitěžuje mu naopak jeho předchozí trestná činnost. Je zřejmé, že ani dříve uložené tresty neodradily obžalovaného od páčání dalšího protiprávního jednání. Vzhledem k osobě obžalovaného, k jeho dosavadnímu životu, nelze uvažovat o jiném trestu, než trestu spojeném s přímým odnětím svobody. Obžalovaného je třeba hodnotit jako narušenou osobu, která má sklony k nedodržování zákonů a k páčání trestné činnosti. Dosud žádný z uložených trestů nebyl sto obžalovaného od takového způsobu života odradit. Soud ukládal trest podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kde je obžalovaný ohrožen trestní sazbou až jeden rok. Vzhledem k výše uvedeným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem byl obžalovanému uložen trest v polovině zákonné trestní

sazby v trvání šesti měsíců, který je trestem dostačujícím. Pro výkon trestu byl obžalovaný za použití ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat ve lhůtě osmi dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Odvolání může podat obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr.ř., a to pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoliv výroku může podat odvolání státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo odvolání má i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, ale pouze proti výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený právo požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Chrudim 22. září 2017

JUDr. Brigita Košinová
soudkyně